

Uredništvo in upraviteljstvo v Ptiju
v gledališkem poslopiju.

Štajerc izhaja vsaki drugi petek,
datiran z dne naslednje nedelje.

Dopisi dobrodošli.

Rokopisi se ne vračajo in se morajo
najdalje do pondeljka pred izdajo do-
tične številke vposlati.

Štajerc.

Štev. 10.

V Ptiju v nedeljo dne 18. maja 1902.

III. letnik.

Binkosti.

List za listom se je na grmovju in drevju razvil, cvet za cvetom je pogledal iz svoje popke in se razširil tako krasno, da bi ga nobeden umetnik ne napravil, in če bi se celo svoje življenje ž njim trudil. Ptice so prišle iz daljnih krajev zopet k nam, pletajo si svoje gnjezdice in nam pojejo svoje ljubezljive pesmice. Vse se veseli življenja. Narava je v najlepši svoji obleki. Tudi človeški duh je napolnjen z nekim čudnim veseljem, z nekim nepopislivim čustvom, katero ga vleče tje gori v — nebo. Mislito človeški duh je napolnjen sladkega božjega čustva in upliva. „Ako me kdo ljubi, bode moje besede spolnjeval, in moj Oče ga bode ljubil, in k njemu bodeva prišla in pri njem prebivala. . . . To sem vam govoril, dokler sem pri vas. Tolažnik sveti Duh, pa, katerega bo poslal Oče v mojem imenu, On vas bode učil vsega in vas bode opomnil vsega, karkoli sem vam rekel. *Mir vam zapuščam, svoj mir vam dajem!*“

Dejanje apostolov nam pripoveduje, kako so bili zbrani apostoli 50 dni po veliki noči, in kako njih

je napolnil sveti Duh. „In prikazali so se jim razdeljeni jeziki, kakor ogenj, in je sedel na njih slehernega!“ Pripoveduje se nam tam, kako so govorili vsi naenkrat različne jezike, tako, da jih je slišal govoriti „vsak po svojem jeziku.“ To je veliki čudež, katerega je mogel povzročiti samo Bog v svoji neskončni vsegamogočnosti. Toraj kako je Kristus svojim učencem naprej povedal, da bode prišel tolažnik sv. Duh, tako se je tudi zgodilo. Spolnile se bodejo toraj tudi njegove prve gori navedene besede, namreč, da bode, kdor njega ljubi vžival ž njim pri njegovem nebeškem Očetu neskončno veselje.

Potem pa pravi Kristus tudi med tem, ko je jemal slovo od svojih učencev: „Mir vam zapuščam, svoj mir vam dajem!“ On nam toraj ni zapuščal pri svojem slovesu in pri obljadi svetega Duha, bogastva, časti, sploh ne posvetnega telesnega blaga, temveč zapuščal nam je najboljši in najdragoceniji čut naše duše — mir! Bog daj, da bi prišel ta njegov mir sedaj o prazniku prihoda svetega Duha v vse vaše duše, kar vam kot binkostno darilce „Štajerc“ najiskrenejše želi! —

Nekateri prijatelji „Štajerca“ in kmeta.

1.

Poslancev državnih imamo zadosti,
Zato pa se kmetič ubogi ne boj.
Če tudi se zvleče ti mozek iz kosti,
Ne brigaj zato se, saj — hofrat je — Ploj!

2.

Če dnarja pa nimaš, pa si sposodi,
Saj dohtar Horvat jih prav dosti ima,
Kaj maraš, če splavajo nade po vodi,
Če vso se posestvo na kose proda.

3.

Drobis pa boš dobil za malo plačilo,
Al' kje pa, to dohtar naj — Brumen pove,
Vse kaj pa v deželnem bo zboru se sklilo
Oh! tega gotovo Jurtéla ne ve!

4.

Če vest pa ti grešna dušo razkači,
Naj Sattler na Gori te vendar spovè.

Pa „Fihposov“ žepe si polne natlači,
Drugač v spovednici bo s teboj gorjè!

5.

Tam doli je v Celju prav pameten dečko,
Postave je male, a hudo gledi.
Ne rečem, da to bi bil dohtar naš — Dečko,
Potrudi se k njemu, če žep te sibi!

6.

Če vino prodajaš boš v Leskovcu zvedal,
Od Stoklasa marsikateri dober adres,
Tam župnik bo Kralj ti tudi povedal,
Katera najblžnja je pot do — nebes!

7.

Boš tudi račun si prav lahko spregledal,
Ki tam na konzumnem klinu visi.
Če nebo vse vredu bo Rošker povedal,
Kaj on je zakrivil, ko bil je — komi!

8.

Sem slišal, da Štolcu po hrbtu so dali,
Ker on je kot župnik že firmat začel,

9.

10.

11.

12.

13.

14.

15.

16.

17.

18.

19.

20.

21.

22.

23.

24.

25.

26.

27.

28.

29.

30.

31.

32.

33.

34.

35.

36.

37.

38.

39.

40.

41.

42.

43.

44.

45.

46.

47.

48.

49.

50.

51.

52.

53.

54.

55.

56.

57.

58.

59.

60.

61.

62.

63.

64.

65.

66.

67.

68.

69.

70.

71.

72.

73.

74.

75.

76.

77.

78.

79.

80.

81.

82.

83.

84.

85.

86.

87.

88.

89.

90.

91.

92.

93.

94.

95.

96.

97.

98.

99.

100.

101.

102.

103.

104.

105.

106.

107.

108.

109.

110.

111.

112.

113.

114.

115.

116.

117.

118.

119.

120.

121.

122.

123.

124.

125.

126.

127.

128.

129.

130.

131.

132.

133.

134.

135.

136.

137.

138.

139.

140.

141.

142.

143.

144.

145.

146.

147.

148.

149.

150.

151.

152.

153.

154.

155.

156.

157.

158.

159.

160.

161.

162.

163.

164.

165.

166.

167.

168.

169.

170.

171.

172.

173.

174.

175.

176.

177.

178.

179.

180.

181.

182.

183.

184.

185.

186.

187.

188.

189.

190.

191.

192.

193.

194.

195.

196.

197.

198.

199.

200.

201.

202.

203.

204.

205.

206.

207.

208.

209.

210.

211.

212.

213.

214.

215.

216.

217.

218.

219.

220.

221.

222.

223.

224.

225.

226.

227.

228.

229.

230.

</div

Razne stvari.

Kmečko zborovanje v Dornavi

pri Ptiju. Na binkoštni pondeljek po večernicah ob 3 uri popoldan se bode vršilo v Dornavi v gostilni gospoda Franc Herga kmečko zborovanje s sledečim sporedom: 1.) Pogovor o splošnem položaju kmetskega stanu. 2.) Pogovor zaradi volitve poslancev. 3.) Pogovor glede odpuščanja davka radi poškodovanja po nimah. 4.) Kmet in vojaštvo. 5.) Pogovor tičec se lovskih pravic, in kako se naj brani kmet proti škodi, katera se mu s sedanjimi lovskimi razmerami povzreči. 6.) Slučajnosti. Kakor že kaže spored, bodejo se tako važne reči razmotriyale. Pričakovati je toraj pač, da se bodejo kmetje tega zbora prav polnoštevilno udeležili. **Odbor.**

Sveti oče papež Leo XIII. je poslal škofu na Francoskem po imenu Lacrois naročila, kako se naj obnaša duhovnik v političnih rečeh. Ta škof je to naročilo sebral v pastirskem listu, ter poslal ta list svoji duhovščini. Zanimivo bode, ako povzamemo temu pastirskemu listu, kateri je toraj takorekoč od samega svetega očeta, nekatere stavke. Po vsebin prestavljeni glas se tako le: „Duhovnik se ne sme kot dušni pastir, (katero pastirstvo mu je podelil) Najvišji), zmeniti za nobedno stranko, temveč naj bode zunaj nje, nad njo. Kot državljан ima pravico in dolžnost za tistega glasovati, o katerem je prepričan, da bode skrbel za vero in za ocetnjava. Že večkrat se je dokazalo, da se razpostavi duhovnik, kateri posveti svoj upliv kaki politični stranki, hu-

demu povračilu in ludemu maščevanju. Radi tega je za njega najboljše, ako se ne pridruži nobedui lamentarni (zborniki) stranki. Ko so se odločile kakot volitve, se ne sme računati duhoynik niti k tistim, kateri so zmagali, niti k tistim, kateri so premagani. Za vse svoje farane naj on ostane v obče spoštovan oskrbnik njihovih dñs, naj ostane za vse prizanesljiv oče, kateri tolaži žalostne. Vsakemu naj bode zvesti prijatelj zmiraj pripravljeni vsakemu pomagati. „Povejte vašim župnikom (tako se glasi dobesedno naročilo svetega očeta), povejte vašim župnikom, da bode njihov upliv postajal vedno večji, ukoti bodejo spolnovali v tem smislu svoje narečilo.“ Škof Lacrois še dostavi temu v svojem pastirskem listu, to le: „Najbolj pazite na to, da ne boste proti kateremu faranu fabili prižnice (kanclna). Ako se boste le z besedico dotaknili boja strank, takoj se bode to spreobrnili, in napolnili boste nekatere od vaših ovcic s sovražtvom protivam, imeli boste neprilike od posvetne vlade. Ne boste te moci v to porabili, da bi z njo tiste kaznovali, kateri so po lastnem prepričanju drugače volili, kakor vi. Da celo vsakega svetovanja za to ali ono stranko se morate vzdržati. Prepovedati vam moram, vsako sodelovanje pri kakem političnem listu, nele pod svojim lastnim, temveč tudi pod izmišljenim imenom. Ako je pisal, kateri list proti kateremu duhovniku ne sme ta na to odgovoriti, ne da bi celo stvar poprej meni naznani. Pod vaso častjo je, ako bi sirili take liste, kateri se pecajo z političnim bojem, da bi s tem pomagali kakemu kandidatu (prosilcu).“ — Tako toraj govorji sveti oče sam in pa velezasluženi francoski škof. Ne sme se nam predvabivati, da bi bili mi ponatisli besede svetega očeta, kot najvišjega dušnega pastirja iz sovražtva do naših duhovnov. Ne! Istina je in mi to povdardamo zopet in zopet, da je vsak duhoven, kateri spolnuje svojo

Pa da bi še meni nebi nažgali,
Od firmanja tega ne budem več pel.

9.

Pri Fihposu slusal sem tudi so dali,
Za vel'ke zasluge Segufu slovo.
Pa če so Korosca že v luknjo pozvali,
Oh žalost! nas „Fihpos“ izhajal nebo.

10.

Je Muršec, kaplan se poboljšal posteno,
Ker pamet razsvetil mu večni Bog je,
Kdo jedel bi tudi kaso Ječmeno,
Če lahko kapunček mu v piskru zavre!

11.

Je zlata se ura gred kratkim iskala,
Iz Majšberga nekdo je bil jo zgubil,
Pa kak je ta ura iz žepa le pala,
Ko vendar Marinič nicesar ni pli?

12.

V Ljubljani pa hodil, nigdar brez cilindra,
Veš tisti največji, najhujši hudir,

To slavn'i in večni nas dohtan je Zlindrič
Ki sreče je kmečke — neškaljeni vir.

13.

Naš „Fihpos“ in pod oče ista pošto poslala,
Da hočeta svojokobačo podjet, otočka za ibu.
Mogoče, ista „Stajerec“ preveč se zbuli, sega
Znabit pa lažeta kakor popred!

14.

Bi lahko še daljša se pesem zapela,
Al' vendar pa danes več peti ne smem,
Le to pa, kaj župnik naš vurberški dela
To vse pa vam kmetje prihodnjič povem.

Dobrodošla vse vse lidob žod ne budi
Nekaj listov iz zgodovine kmetskega stanu.

(Spisal M. Kmetskakri)

Dalje.

Clovek bi si lahko mislil, da pri tako velikih davkih in tako nizkih cenah ni bilo mogoce bogat postati. Pa vendar nam zgodovina imenuje nekaj

dolžnost, kakor smo veleva i svetu rodu, toraj Kristusov zemeljski naslednik sam vreden velike časti. Ljubi kmetje, kaj ali, se vam ne odpirajo oči? Kako pa vendar slušajo nekateri naših gospodov duhovnikov svetega očeta? Kaj bi bilo, ako bi poslali mi svetemu očetu pari številke časopisov, katere pišejo in v širijo duhovni na primeri v Mariboru, kateri so polni političnih prepirovanj, so-vražta. Kaj povečela temu povelju svetega očeta? na primer gospod župnik Šegulaš in gospod prefekt Korošec? Saj ste morda slišali, kaj je lporotna sodnija, toraj ljudstvo samo ker iz ljudstva se zborejo i porotniki, pred kratkim čez taj dvak duhovnika izreklo. "Oh! kako lepo uči svetiloče in škof Lacrois svoje duhovne Žalibog, daje ne do našini dobrimi duhovniki tudi mnogo, mnogo slabih. Kaj povečeo na primer k pa-

pristaši, toraj samo "Štajerč" in zopet "Štajerč" za o mislih. V nedeljo pa bi bil gospod misijonar vse budire na nás nakopičili, pa Bog jim tega ne dopuščal Gospodu župnik. Vi nas hočete od "Štajerč" odvrati in na vsake načine pa povemo vam, da še tega s svetim misijonom, katerega ste kakor sedam vidi samo radisk "Štajerč" pozvali, ne boste dosegli. Brajoga bo-ljov demo še naprej našego "Štajerč" ker vemo, da je vnebovijoča laž, da hode "ferdama", kateri ga bentešt Zlaščinbo, Eihposomil in v Slovenskim Slepjarjem, pa bodo karilev podzemelski kleteh, da niti dim ne bo bodo mogeli na plan, ker i seba a grozno smrdib. Zdaj bog pati bbdem povedal, "Štajerč" pa kakor še je ravnalo od gospodov misionarjev spovednici. Nekaj žena o tvojega naročnika i poklekne v božjem strahu. Ispovednici,

Misijon v Mali Nedelji. Dragi "Štajerč"! Leposi se razširil že oporneši ifari, oker nam ilvselej prineseš lepih novic, dosti potoljivega in jekoristnega. Vselej te že težko pričakujemo, da bi pri tebi preživelis vslj, kako ouricelo veselja in obiskoval počilil malo od našen skrbni. Pa glej h kaj, se i jo it zgodilo. Na dan tretjeg avgusta, majnikal so povabili naš gospod župnik svetu misijon da bi se pri masi ponavljal. Mi smo se v vsi veselili tega dneva, ker smo misili, da bodo slišali sprav lepe poudljive nauke in pridige, in ker smo misili, da nam je sistem dana najlepša prilika, da bi se sedaj ravno pred binkostami pravu vernu spovedali in prejeli zakrament svetega rešnega telesa. Pa kaj so naše, kaj so vsi človeški upi? Kar se tiče lepih naukov in lepih pridig, bili smo presenečeni, da smo čuli že v prvih pridigi, koj edu začetka besede, "Ni pa, kateri

imovitih krajev sin več prav premožnih kmetov, ki so zmogli tisočake. Toda večina poljedelcev ni bila v stanu, vzdigniti se iz življenjskega siromašta.

Mnogo vyzroka za tedanje uboštvo lahko dajeimo slabim trgovskim orazmerjam. Prvič jey bila kupcija podložnikom skoraj zmiraj prepovedana. Potem je na cestah in mostih kar im golelo raznih mitnic (maut), katere so spravile kmete, kadan je peljalo svoje blago na sejem, nob marsikateni groš. Najhujše zlo pa je bila maredba, da kmet ni smel svojih prodelkov prodati, komur je hotel, ampak moral jih je najprej ponuditi gospodu in šel, vako jih ta ni maral, smel se je žnjimi podati v mesto. Samo, kosebil se ume, da gospodje uradniki navadno niso hoteli toliko plačati, kakor meščan, drugače im ne bili tako skrbno varovali te svoje pravice, ki se je na prizadevanje zastopnikov trgov im mest odpravila v 17. stoletju. Dne 17. aprila 1565. jey avstrijski vladar ukazal gospodti, da ne sme od kmata več vzeti, kakor potrebuje za domače potrebe, in da ne sme podložnikom braniti, ako hčejoto iti s svojim blagom na sejem. Tudi leta 1623. se je izdal jednak ukaz. — Kdo je

bil tedaj kmetov sovražnik, da kdo je njegov prijatelj?

Uboštvo je v velikej mori zakrivila tudi večkratna menjava in poslabšanje denarja. Kadarn je zmanjkalo novcev in jih ni bilo mogoče pravdkiti dobiti, tedaj so začeli kovati iz starega nov in lažji denar. V 13. stoletju bil je ovreden srebrni peniez blizu 7 krajcarjev našega denarja. Do konca 14. stoletja je padla na gova prava vrednost na 2 in jedno tretjino krajcarja, leta 1450 pa že 2 krajcarja ni bil več vreden. Povsod je bilo mnogo starega, odpahljenega denarja, in odrudi ter goljufi so ga kupovali za sramotno ceno.

Hude nevihte so premnogokrat povzročile veliko ogrožja. Razen tujim jen delala na poljih zelo veliko škode razna divjačina, kakor srne, jeleni in zajci, katere je gospoda skrbno čuvala, da je lahko hodila na lov. Če je pa ubil kmet kacega škodljivca, bil je hudo kaznovan. Zato so se podložniki večkrat pritožili, a leta 1739 so se zavoljoi prevelične škode celo uprili.

Velika nadloga za podložnike je bilo tudi vojaštvo. V slučaju vojske moral je vsaki 3, 5, 10, 20, ali 30, mož pod orozje, kolikor je pač treba bilo. Kmetje so se vojaški službi na vsoto moč upirali in tudi niso bili

ko se je vsaj v tem slučaju ljubi „Štajerc“ sprevidelo, kaj hočejo s tebe! Pa zakaj te sovražijo, zakaj te preganjajo? Mi te prebiramo gor in dol in glej! le ene besede ni najti, katera bi bila proti naši sveti veri. Ako pa v časih tega ali onega duhovnika pokažeš svetu kot takega, kakor je tudi v resnici, ako je kateri žalil s svojim obnašanjem versko prepričanje svojih faranov, in ti takemu gospodu poveš, da to ni prav, zakaj bi pa vendar le zavoljo tega bil človek „ferdaman“, ker je bral resnico? Ako pa nebi bila resnica, kaj pišeš, pa bi te gotovo bili že obsodili, na plačilo ali pa v luknjo kakor se je to že večkrat zgodilo „Slovenskemu Gospodarju“, pri katerem sta bila celo dva duhovnika obsojena na daljši zapor. Mi sprevidimo toraj, kateri od vaji ti ali „Gospodar-Slepar“, je poštenejši. Ti nam poveš resnico, ti nas podučiš, ti nam pokažeš navdušen za našo stvar sovražnike našega kmečkega stanu, ti nam poveš včasih kako nedolžno veselo! Ne enega stavka ne najdemo, v katerem bi nas žalil, vsaki otrok te sme brati, ne da bi se pohujšal — in zaradi tebe bodemo „ferdmani?“ To je nerazumljivo. To ti pišemo in te prosimo priobči v prihodnji številki ta dopis v tvojem vrlem listu; ne izpusti pa ničesar, ker je vse tako, kakor se je tudi zgodilo! — Več faranof. — (Opomba uredništva:) To le dopis! Ubogo kmečko ljudstvo! kaj e vse počenja s teboj! Prav iz duše se veseliš pre-snih naukov Kristusovih, prav iz duše pričakuješ čas, kateri je poln božje milosti, namreč čas svetega misijona, prav iz duše želiš sprejeti svete zakramente, in se tako striniti s tvojim večnim Odrešenikom, in mož iz ljudstva piše, sporazumljen z večimi drugimi „Pa kaj so nade, kaj so vsi človeški upi?“ — V Rimu, toraj v mestu svetega očeta, je knjiga, v kateri so napisana imena takih duševnih proizvodov, kateri so lepu svete katoliške cerkve kot taki zaznamo, da se od katolika ne smejo brati. Tej knjigi avii „indeks.“ Po cerkveni postavi je toraj vsaki, ki bere tako knjigo, ne da bi se mu dalo zato od

pri vojaki — manjkalo jim je seveda vaje in možnosti — kajti voditelji so zmiraj mrmrali črez njihovo nerodnost, bojazljivost in neubogljivost. Posebno iz dežele jih ni bilo mogoče spraviti; četudi so največje uporneže za kazen obesili, vendar ostali niso hoteli zapustiti domače dežele. Sitna je bila podložnikom vožnja vojaških potrebščin. Huda nadlega za nje so bili tudi brezposelni vojaki, ki so se po končanih vojskah potepali okrog ter z silo jemali ljudem, kar niso mogli dobiti z lepim.

Neizrečeno veliko škode so našim prednikom prizadiali divji Turki, ko so hodili več sto let na našo zemljo ropat.

Jako nevaren sovražnik je bila človeštvo kuga, ki je premnoga krajev skoraj čisto izpraznila. Ne smemo se čuditi, da so jo v litanijah uvrstili na prvo mesto pri nesrečah, ker je samo od leta 1000 do 1500 obiskala našo domovino nič manj kakor šestdesetkrat, t. j. skoraj vsako osmo leto. V istem je tudi razsajala pri nas 23 krat živjnska kuga, ki

cerkveno oblasti dovoljenje, izključen iz katoliške cerkve, toraj po našem verskem prepričanju tudi od zveličanja! Zdaj pa vprašamo ali je naš „Štajerc“ na „indeksu?“ Javno vprašamo vse naše bralce, vso našo duhovčino: Kje in kedaj je pisal Štajerc le eno besedo proti naši veri? Mi vprašamo, kje in kedaj je prinesel on le eden stavek, le eno besedo, katera bi bila proti čistim, krasnim nebeškim naukom, katere smo sprejeli od najboljšega učitelja celega sveta? Zakaj bode toraj „ferdaman“ kdor ga „izdaje“, kdor ga „drži“, kdor ga „bere?“ — Mi smo prepričani iz dna srca, da naš milostljivi gospod knez in škof ni naročil gori omenjenim misijonarjem, da bi naj tako obhajali sveti misijon! Mi smo prepričani, in to tem bolj, ker vemo, da je našemu nadpastirju ravno tako za svoje duhovne, ravno tako za svoje vernike, kakor zasluzenemu francoskemu škofu Lacroïcu, kakor svetemu očetu samemu. Priobčili smo vdanajšnem listu, kaj sta ta dva naročila svojim dušnim pastirjem. Gospodje misijonarji ali znate, kaj piše sveti oče Papež Leo XIII? Ali vam ni znano, da prepove zlorabo prižnice, zlorabo spovednice? Mi vprašamo, ali so naše cerkve zato, ali je nasvetejši kraj zato, da bi se v njem vse porabilo samo v ta smoter, da bi se delovalo z vsemi močmi proti listu, kateri ima samo drugo politično mnenje kakor duhovščina. proti listu, v katerem ne najde nihče niti enega stavka, kateri bi bil proti katoliški cerkvi, katoliški veri? Sveti misijon, kojega se na deželi vse veseli staro in mlado, kojemu bije sto in sto človeških src z veseljem nasproti, v sladki nadi zadobiti si dušni mir, kakor ga je zapuščal Odrešenik, ko je jemal od učencev slovo, toraj ta sveti misijon, Bog nam pomagaj, ne more biti, „razven strank“, „nad strankami“, kakor to veleva sveti oče papež sam? Na mesto miru, katerega pričakujejo vsi od njega, seje v marsikatero srce razburjenost, poseže v politično mnenje tistih, kateri čakajo od njega ljubezni, kateri čakajo od njega vsaj kapljice tihe duševne sreče v teh razburjenih od političnega bora napol-

je naredila zelo veliko škode. Od leta 1728 do 1799 je morila živino celih 36 let, vsled česar jo je po nekod pokončala gospodi in podložnikom.

Še več ljudij kakor kuga in lakota ugonobile so pogoste vojske. Plemenitaši — celo opati in škofje so se večkrat med seboj vojskovali. Ker pa je težko priti v trden grad ali v z močnim zidovjem obdani samostan in se nad gospodo maščevati, požigali so sovražniki kmetske koče in poteptali njive in travnike. Tudi so bile nekdanje vojske grozovitnejše nego sedanje. Kamor je nasprotnik prišel, je navadno pov sod vse pobral in požgal. Veliko ljudij je bilo pobitih, mnogo jih je potem umrlo za lakoto, precej pa jih je pograbila kuga, ki zmiraj sledi vojski in lakoti. Na stotine mest je bilo porušenih, na tisoče vasij je izginilo in na miljone ljudij je pokosila nasilna smrt. — Češko je imelo pred tridesetletno vojsko (1618—1648) čez 3 milijone prebivalcev, po vojski pa jih je ostalo samo osem sto tisoč, toraj dobra četrta.

njenih časih! In kaj je največ, česar se nam je najbolj čuditi, da se to vse dela z določenim namenom. „Vidiš ga, on je šel k frančiškanu k spovedi, ne pa k misijonarju, ker je vedel, da ga frančiškan ne bode od „Štajerca“ nič vprašal!“ To je krasno spričevalo za frančiškanski samostan, spričevalo iz ust misijonera! Čast temu redu, on bode imel od sedaj od naših kmetov gotovo še večje zaupanje, kakor nje je vžival do sedaj. Čast tem naslednikom Kristusa, na katere ne upliva političen boj, kateri so v spovednici duhovni, prijatelji grešnika, tolažeč ga, kažoč mu, da mu ni treba obupati, ako je grešil, ker so neskončne zasluge njegovega Odrešenika. Med tem ko reče po Kristusovem vzgledu frančiškan po končani spovedi skesanemu človeku: „Idi in ne greši več! Poboljšaj se, ker bodes si s tem pridobil duševni mir, najboljše kar je na zemlji“ — rekel je (misijonar) ženi: „Iди raztrgaj „Štajerca“, na katerega je naročen tvoj mož!“ Gospodje ali vam ni znano, da ima vsaki človek prosto svojo voljo? Ali vam ni znano, da sme imeti vsaki svoje politično prepričanje? Ta mož je tudi ima in vi pa hujskate njegovo ženo, za katero je moral pred oltarjem, pred živim Bogom priseči, da bode živel ž njo v popolni slogi, v popolnem miru proti svojemu možu. To je sejanje ljulike med žito, to je sejanje prepirov, nemira, strasti, sovražtva, to je sejanje zaničevanja v sedmem svetem zakramantu, v svetem zakonu, katerega največja zahteva je — ljubezen! — „Ne sodite, da ne boste sojeni“, reče nebeški Odrešenik. In res je tako! Ako pa že o čem sodimo, ako že kaj obsodimo, potem pa moramo biti o tem tudi popolnoma prepričani, da je zares tako. Kdor tedaj hoče kak list obsoditi, mora ga prej brati, mora se ž njim popolnoma seznaniti, mora vedeti kaj je v njem, ali kaj ni v njem. Kdor toraj hoče „Štajerca“ obsoditi, naj ga prej bere, sprevidel bode, da ni proti cerkvi, sprevidel bode, da ni proti dobrim duhovnikom, da pa ni proti veri, to že itak ve vsakdor. Naša sredstva so

Kadar molite v litanijah: „Kuge, lakote in vojske varuj nas o Gospod!“ tedaj se spomnite na one hude čase, v katerih so živelji in trpeli naši očetje.

Vsakdo bodo izprevidel, da se tako hudi časi, kakoršni so se dogajali v dobi, ko so imeli posvetni in duhovni klerikalci vso oblast v rokah, ne morejo vrniti nikdar več, naj se tudi prigodijo Bog ve kakšne prekucije in nesreče. Kuge se ne morejo več tako razširjati kot nekdaj, ker imamo zadosti učenih zdravnikov. Velika draginja je dandanes nemogoča, ker dobivamo lahko po železnicah in brzih ladijah blago iz vseh delov sveta. Od lakote ljudje ne bodejo več umirali, ker je velika draginja nemogoča, ker siromaki lahko dobijo po širokem zemlji dosti zasluzka, in ker podpirajo država, dežela in občine ponesrečence in po uimah poškodovane. Vojske so postale že zelo redke in se ne vodijo več čisto po divjaško, ker človeštvo je zdaj že precej pametno, usmiljeno in kristjansko.

Sedanjega boljšega življenja pa nam niso dali

čista, čist je naš cilj, mi nočemo več teme, temveč mi hočemo luč! Zakaj, v našem stoletju se svit na vsakej panogi človeške družbe, vsaki stan gre naprej, samo kmet naj bi bil — nazadnjak, samo kmet naj bi šel rakovo pot? Le čitajte naš list kmetje, pa nas tudi morate prav razumeti, mi vas zagotavljamo vse s polnim prepričanjem, da ne bode skoz nas nobeden pohujšan, mi vas zagotavljamo in to gotovo tudi kaže vsakemu lastno prepričanje, da ne bodete za nas voljo nikdar „ferdamani“!

Od sv. Jakoba v slov. goricah. Kakor so jokali nekdaj Judje ob jeruzalemskem obzidju, tako jokamo sedaj bralci in naročniki „Našega Doma“ za zidovjem Komperskega grada, v katerem smo se že za naprej zanašali imeti Franca Plateisa za novega župana. Huj! to bi bilo za nas veselje! Veselil bi se tudi naš urednik „Našega Doma“ z nami, da, skakal bi morda od veselja kvišku. Toda človek obrača, Bog pa obrne! „Naš Dom“ je pred volitvami udrihal s psotkami po županu Škof-u. Črnil je njega, da je bilo veselje. A zdaj pa smo sprevideli kako je lagal „Naš Dom.“ Škof je bel in bela je cela njegova stranka, črn pa je ostal le „Naš Dom.“ Pisal je ta bivši naš list, da naš župan sliši na ime Škof. Pri nas se govor le o psičkih, da slišijo na kako ime ne pa o poštenjakih, občinskih predstojnikih, katerim je skazala občina svojo zaupanje, ker jih je zvolila. Spoznali smo toraj popolnoma, da nič ne pomagajo klepetuljske babje fraze „Našega (ne več našega!) Doma.“ Znamenje iste babe tam na gruški za Plateisovo palačo je bilo tudi lažnjivo, ker je ona zastonj kazala, da še bode iz tega človeka kaj. Oh ubogi g. Cinauer, kaj ste se Vi mogli truditi! Zastonj ste se žurili, zastonj si ožulili do krvavega Vaše pete. Pa polhorvat Arnuš po imenu je tudi hodil zastonj od koče do koče z „Našim Domom“ v roki. Vsaki babi je razlagal, kaj se od Škofa piše. Te babnice so č deč, se sklepale roke, obračale oči tje gor v nebo in vsaka je obsodila našega vrlega župana, češ, ta je že zrel

klerikalci. Oni niso gojili nauka o prirodi in s tem tudi zdravniške vede, niso iznašli železnic, hitrih ladij in raznih potrebnih mašin ter tudi niso očetje dobrih šol in večje omike človeštva, temveč ravno nasprotno: preganjali so učenjake, ki so skušali človeku pomagati s pomočjo znanosti, koristne iznajdbe so premnogi smatrali za delo hudičeve, ter bili so in bodejo za večne čase zoper dobre šole in zoper večjo omiko ljudstva. Da reči se sme, da se je za časa klerikalne vlade moral vsak napredek v znanosti, vsaka razširjatev vede, pribujevali.

Kmet, premisli dobro, če ti želijo nasledniki nekdajnih tvojih najhujših sovražnikov in zatiralcev kaj dobrega! „Pa so tako sladki z nami,“ mi bodes morebiti ugovarjal. Jaz pa ti rečem: zdaj se ti morajo prilizovati, da jim voliš poslance, ki potem delujejo za njihovo korist ker minili so tisti srečni stari časi, ko so te lahko z bičem naganjali k brezplačnemu delu in ti jemali, kar jim je srce poželelo.

(Dalje prihodnjič.)

dovolj j ugovoriti Ni se nam tedač čuditi, da vse je gospod župnik, da smo kmetje podokurateljstvom naših domov in občin glavar sam, kot državni preglednik tega zavoda, jako počevalno njem izrekel. Še ojutriš
Od Sv. Petra pri Velikovcu na Koroškem. Pred kratkim smo obhajali slovesen spomin blagoslovjenja naše cerkev, za katero smo žrtvovali mnogo tisočakov. Te slovesnosti se je vdeležilo mnogo tisoč ljudstva iz domače pa tudi iz klošterske farne. Izšadnje je prišelo tudi gospod župnik iz zaselka slavnostnega oprijetja. Tudi je gospod župnik, odar se ni čuditi, ako je med duhovnikami kateri j kdo grešil, kisil je takotil preko Judeža saj se je med apostoli samimi katerih je bilo samo 12, nasele nizdajecem na mečju Judežu, tem pa paduški je ali grešnik Dobro. To je vse pravljeno pa pravljajo ta gospod potem pridigovali. Pa si nje potem Vam priznati, da je berete slabec izglede daje, idolžni stete vissovčice vsem v knjigam nekaj, kakor misli, jesti atej stvari Kristusov na stopiti in ga s plaščem zakriti. Glej ga noč, mon nam slenik na žemlji, sveti bče papež Leo XIII.
O temi prigovarjal, da bi se udležili šestegaj lotujega angreha, da vbi vhljrehu molčali, i ga celo zagovarjali. Gospod župnik, ali ste popolnoma pozabili skatetizem, činskih hrastov, im napotili sjeti, srbili tje na kupcijo katerega vendar pvsaki Mšolárek koznat mora? Pooknjedelj, 21. vsuščal. Ko pridem rano v jutro našem smenju se omenjene pridige ljudstvu, nekoliky v Hrastu, zaslišal sem grozno hropeči glas. Ogledam morda svetu duhovnost v korist. Ilo tij pišem ljubiti Štajercu, pridig kraljan z živino, pogledujem, mogoče je v bližini eda bodeščtvi od našek zvedel in dal ne obdešč vojaška jezdarnica, bez sledujem, ali je celo že pretepel misli, da lim pri Svoj Petru, spimo Mi he spomin v bližini hkratnih mihi bilo. Kar vendar zapačislamo tebe neustrašenega zagovornika kmecnih zadovoljizim, da pride krič iz cerkve. Kaj za božjo voljo prihodnjičes zhabitio zvešoč od nas. Neožlindrami, neslegodi isim mislim in stopim snaravnost v cerkev. V Iz Rajhenburga. Dragi Štajercu. Tu dajem jaz tiz mojega predsečenju zagnedam pa prižnici duhovna kri našega kraja sprosim zato prostorček, da bodeš vedel občečega sv. največji jezi. Maščevalnostje, igibah dvé črni vlini spoznali tudi in, kaj in se pričas godin. Kdo teben globoki očesi, oustač je in del, odprta, da bi mu zdravjenkrat v roke v dobi, dragom Štajercu. Otočevsak radovniko najložje pilil kotneni zobe, alia pa lpinzal davico. Sprebirasi ali žalibog, da aimas v primaš pravljajutegan Krščanskega pouka in bilo trolice, pač pa nesramni sovražnika, kateri te prepoveduješ pregašenje celosloha padis šuntarija in puntaria načarano ljudstvo, in spovednicu ker v nobenem drugačem odyze. Vedenos zmerjanje. Vejezi je trdih, da je zlonaj, ki od njega, ako se tibi ne odpoveš. Ko so možje hodili gospod, da se mu mora vsak človek podiši in učitelj, velikonočnemu osprševanju, je bil največja skrb, uradnik, častnik vklanjati, da cesar in kralj vsem zabraniti, Štajercu. S in avsiliti, Naš Dom. Ker upognit. Trdiljel pridgar, ibda je ion oljubljene omiloshi res nekateri ljudjem nislijo, da je vse reš, kar go spod župnik rečejo, se ne upajohna tebe in naročiti. Misij faro, in pri Konjice, pa najlep potripi, kajti zda, on kolikor nas ges od naprednjakov, prav dobro vemo, da vam nisi tako pregrešen, kakor toti Farizeji lažejo. Zakaj cerkev ljudstvo zasmehovalo in je reklo, da je ta župnik pa ti, dragi Štajercu, ne tičiš vedenos v zaporu, kakor razdražil pokvaril do cela črešnjevsko farovin iz postal primer, Gospodarski in njegov sinček, Eihpos, signaliljnbil prejšnji mir, potem bi to bilo tudi v Konjicu pravimo tudi mi? Ravnolažnji, "Gospodar" je vodicahi. Poškönčani pridigi, prav za pravrogoyiljenju, to povzročil. Da se tudi jubi Štajercu takoli širiš. On ali je s opipal kakor konje po ojstrini. Ljudstvo je bilo tojej, da se vskovristne priimek, zato spalimo bili mire, in sledgovit njen bil, da so zeltega vajeni. Slikmetje v silu dovedni, kakrdej nekosi. Im glej, Dobili smo te v roke in kmalu spoznali, da nisi veliko več vreden, kakor tisti, ki tebe obrekujesi. Ker smo toraj sprevidel in vsi, da si pošten, ostaneš vti maščevalni in te budem vskidat z veseljem prebirali, in najše blažejo twoje nasprotniki takoj na debelo. Govoril sem z možem, okateri mi jem povedal, da niti dobil pri spovedil odyze, sker se mi hotel tebi, dragi Štajercu, odpovedati. Beklo se mu je celo, da mi noben mašnik ne more odvezati grehovščak, Štajercu, bera. Kdost bo storil? Ali je to lepo, od takih gospodov slišati takobrekovanje? Ali je to onjih poklic? Še celo naše

žene sprašujejo, kaj dan nož obere on ali oni slike. Vi gospod župnik, da smo kmetje podokurateljstvom naših žen? Tisto kaj Vi priporočate, qui vredno, da bi pošten človek vroči prijel. Kaj pa v hočete oziroma, Laž-Domom? Bez Štajercu, začeli v dobre gate, Štajercu, tako obrekovati? Gospod župnik, Štajercu, se Vam ne bo dal zasnovoditi, kakor mi Vi mislite. Je poboljšajte Štajercu in v vsih dopisnikom "Gospodarja". inen, Fih posa, pt saj niste agentje, zarčasopisje še temveč dušni pastirje. To zaindanes v dovolj, in Nasprotniki laži. (Opomba v urednosti v Gospod župnik iz Rajhenburga. Vinič včet duhovnovidudi berete od Štajercu. Gotovo pa vodite studijski spoyed. Kdo pa toraj Vam da odori odvezo? Gospod župnik in Vi dopisniko "Gospodarja", takob Vam imenite a pripravite kmet časopisnega agenta, pač ob Štajercu doncela, znabitibodete v njem slabec izglede daje, idolžni stete vissovčice vsem v knjigam nekaj, kakor misli, jesti atej stvari Kristusov na stopiti in ga s plaščem zakriti. Glej ga noč, mon nam slenik na žemlji, sveti bče papež Leo XIII.)
Črešnjevski župnik. Izvedel sem bil v priložnosti, da se bode oddalo na Črešnjevci po dražbi več ob Gospod župnik, ali ste popolnoma pozabili skatetizem, činskih hrastov, im napotili sjeti, srbili tje na kupcijo katerega vendar pvsaki Mšolárek koznat mora? Pooknjedelj, 21. vsuščal. Ko pridem rano v jutro našem smenju se omenjene pridige ljudstvu, nekoliky v Hrastu, zaslišal sem grozno hropeči glas. Ogledam morda svetu duhovnost v korist. Ilo tij pišem ljubiti Štajercu, pridig kraljan z živino, pogledujem, mogoče je v bližini eda bodeščtvi od našek zvedel in dal ne obdešč vojaška jezdarnica, bez sledujem, ali je celo že pretepel misli, da lim pri Svoj Petru, spimo Mi he spomin v bližini hkratnih mihi bilo. Kar vendar zapačislamo tebe neustrašenega zagovornika kmecnih zadovoljizim, da pride krič iz cerkve. Kaj za božjo voljo prihodnjičes zhabitio zvešoč od nas. Neožlindrami, neslegodi isim mislim in stopim snaravnost v cerkev. V Iz Rajhenburga. Dragi Štajercu. Tu dajem jaz tiz mojega predsečenju zagnedam pa prižnici duhovna kri našega kraja sprosim zato prostorček, da bodeš vedel občečega sv. največji jezi. Maščevalnostje, igibah dvé črni vlini spoznali tudi in, kaj in se pričas godin. Kdo teben globoki očesi, oustač je in del, odprta, da bi mu zdravjenkrat v roke v dobi, dragom Štajercu. Otočevsak radovniko najložje pilil kotneni zobe, alia pa lpinzal davico. Sprebirasi ali žalibog, da aimas v primaš pravljajutegan Krščanskega pouka in bilo trolice, pač pa nesramni sovražnika, kateri te prepoveduješ pregašenje celosloha padis šuntarija in puntaria načarano ljudstvo, in spovednicu ker v nobenem drugačem odyze. Vedenos zmerjanje. Vejezi je trdih, da je zlonaj, ki od njega, ako se tibi ne odpoveš. Ko so možje hodili gospod, da se mu mora vsak človek podiši in učitelj, velikonočnemu osprševanju, je bil največja skrb, uradnik, častnik vklanjati, da cesar in kralj vsem zabraniti, Štajercu. S in avsiliti, Naš Dom. Ker upognit. Trdiljel pridgar, ibda je ion oljubljene omiloshi res nekateri ljudjem nislijo, da je vse reš, kar go spod župnik rečejo, se ne upajohna tebe in naročiti. Misij faro, in pri Konjice, pa najlep potripi, kajti zda, on kolikor nas ges od naprednjakov, prav dobro vemo, da vam nisi tako pregrešen, kakor toti Farizeji lažejo. Zakaj cerkev ljudstvo zasmehovalo in je reklo, da je ta župnik pa ti, dragi Štajercu, ne tičiš vedenos v zaporu, kakor razdražil pokvaril do cela črešnjevsko farovin iz postal primer, Gospodarski in njegov sinček, Eihpos, signaliljnbil prejšnji mir, potem bi to bilo tudi v Konjicu pravimo tudi mi? Ravnolažnji, "Gospodar" je vodicahi. Poškönčani pridigi, prav za pravrogoyiljenju, to povzročil. Da se tudi jubi Štajercu takoli širiš. On ali je s opipal kakor konje po ojstrini. Ljudstvo je bilo tojej, da se vskovristne priimek, zato spalimo bili mire, in sledgovit njen bil, da so zeltega vajeni. Slikmetje v silu dovedni, kakrdej nekosi. Im glej, Dobili smo te v roke in kmalu spoznali, da nisi veliko več vreden, kakor tisti, ki tebe obrekujesi. Ker smo toraj sprevidel in vsi, da si pošten, ostaneš vti maščevalni in te budem vskidat z veseljem prebirali, in najše blažejo twoje nasprotniki takoj na debelo. Govoril sem z možem, okateri mi jem povedal, da niti dobil pri spovedil odyze, sker se mi hotel tebi, dragi Štajercu, odpovedati. Beklo se mu je celo, da mi noben mašnik ne more odvezati grehovščak, Štajercu, bera. Kdost bo storil? Ali je to lepo, od takih gospodov slišati takobrekovanje? Ali je to onjih poklic? Še celo naše

žene sprašujejo, kaj dan nož obere on ali oni slike. Vi gospod župnik, da smo kmetje podokurateljstvom naših žen? Tisto kaj Vi priporočate, qui vredno, da bi pošten človek vroči prijel. Kaj pa v hočete oziroma, Laž-Domom? Bez Štajercu, začeli v dobre gate, Štajercu, tako obrekovati? Gospod župnik, Štajercu, se Vam ne bo dal zasnovoditi, kakor mi Vi mislite. Je poboljšajte Štajercu in v vsih dopisnikom "Gospodarja". inen, Fih posa, pt saj niste agentje, zarčasopisje še temveč dušni pastirje. To zaindanes v dovolj, in Nasprotniki laži. (Opomba v urednosti v Gospod župnik iz Rajhenburga. Vinič včet duhovnovidudi berete od Štajercu. Gotovo pa vodite studijski spoyed. Kdo pa toraj Vam da odori odvezo? Gospod župnik in Vi dopisniko "Gospodarja", takob Vam imenite a pripravite kmet časopisnega agenta, pač ob Štajercu doncela, znabitibodete v njem slabec izglede daje, idolžni stete vissovčice vsem v knjigam nekaj, kakor misli, jesti atej stvari Kristusov na stopiti in ga s plaščem zakriti. Glej ga noč, mon nam slenik na žemlji, sveti bče papež Leo XIII.)
Poročilo ptujskega sejma. Dne 7. maja prinalo seljensko sejem 263 prasicevlin 72 konjev. Prihodnji živinski sejem bo dne 21. maja. egi

Brzjavno parobrodno poročilo „Red Star Line“

Antverpen. Poštni parnik „Southwark“ „Red Star Linie,“ v Antverpenu je glasom brzojava dne 6. maja dobro ohranjen dospel v Novi-York.

Od svete Barbare v Halozah. Pred kratkem se je vršila v občini Slatina volitev za občinskega predstojnika. O tem piše neka šema v „Slov. Gospodarju“, da je neki „Stajerčev“ boter agitiral, da bi si pridobil odbornike na svojo stran. Ta slinavec, ki to piše, niti ne razume, kaj je volitev. Resnici na ljubo ti pišem ljubi „Štajerc“, da se je zvolil vrlji novi naš predstojnik od 10 odbornikov, kajih vsih je 12! Samo zato se je šlo, da starega predstojnika nismo hoteli več, ker je že preveč na široko koračil in ni več hotel poznati svojih občanov. Dopisniku „Gospodarja“ se sline cedijo, da ne bode več povabljeni k staremu predstojniku na purana. Ljubi „Štajerc“! tudi pri nas se je začelo svitati, čeprav še se znajdejo pri nas taki zaslepljeni, kateri tebe črtijo. Prihodnjič ti poročam, ako bode treba nekaj več od njih.

Slatinski.

Vrli nadučitelj. Ko je pretila v zadnjem času od mraza velika nesreča haložkim vinogradom, naročil je gosp. Ogorelec, nadučitelj pri sv. Barbari v Halozah šolski mladini, naj pové doma, da naj pridejo stariši k njemu, ker jih misli podučiti, kako se je treba braniti pozebljine v vinogradih. Haložki vinogradniki, kateri poznajo tega gospoda nadučitelja kot strokovnjaka poljedeljstva in vinoreje so tudi prišli na to povabilo v prav lepem številu. Gospod Ogorelec jih je podučil, da se mraz odvrne od vinogradov, ako se kuri s takimi snovmi, katere povzročujejo mnogo dima. To so tudi vsi storili in so s tem odvrnili od svojih vinogradov pretečo njim nešrečo. Čast takemu vrlinu! Kaj pa poreče k temu naprimer gosp. „častni občan“ Stoklas v Leskovcu? Kaj, ali je on morda tudi Leskovčane podučil? Kaj porečejo naši gospodje duhovniki k temu? Pa seveda greh bi bil ali vsaj neučenostno, ako bi ti tudi uboge Haložane s takimi načini sveti podpirali, sploh pa morda nimajo zato časa, ker je preveč dela s politiko, z agitacijami in pa z drugim. Vi gospod Ogorelec pa le tako naprej! Bog nam daj v Haloze več takih učiteljev, več takih nesebičnih, vrlih, podpiralcev naših haložkih trpinov! V imenu teh trpinov Vam izrečemo gospod nadučitelj najiskrenejšo zahvalo!

Več Haložanov.

Opozarjam naše bralce na razglas, kateri je danes med oznanili, in katerega nam je poslala deželna sadjevinna vinorejska šola v Mariboru, ker je ta razglas za vsakega kmeta velike važnosti.

Zunanje novice.

Strahovita katastrofa na otoku Martinique. Odkar je Vezuv zasul rimski mesti Herkulanium in Pompeji, ni bilo tako grozne katastrofe, kakršna se je dogodila pretečeni četrtek dne 8. maja zjutraj ob 7. uri na francoskem otoku Martinique. Vse kaže, da je ta katastrofa še veliko večja, kakor je bila ona l. 1883., ko je izginil Sunda-otok Krakatau z vsem prebivalstvom vred. Na otoku Martinique je narava ugodnila okrog 40.000 ljudi, v tem ko se trese za svoje življenje še na stotisoče prebivalcev drugih otokov. Katastrofa na Martinique je povzročil 1350 m visoki vulkan Mont Pelée. Ta je, kolikor se ve, prvkrat bruhal l. 1762., potem l. 1792. in zadnjič 6. avgusta 1851. leta. Zadnjih 50 let ni bilo niti dima iz njega, da, napolnjen je bil skoro ves čas z vodo. V obči se sodi, da je bruhanje tega vulkana samo začetek prestrahovite revolucije v notranjosti naše zemlje, katere posledice bodo občutili vsi kraji takozvancega Karabiškega morja. Otok Martinique spada k skupini Malih Antil. To je dolga vrsta otokov, ki se začne blizu južno ameriškega ozemlja z angleškim otokom Trinidad in seže do otoka Portoriko. Vsi ti otoki so vulkaničnega postanka, na vseh se nahajajo vulkani in strokovnjaki uče že davno, da tam, kjer ste sedaj mehikanski zaliv in Karaibiško morje je bila nekdaj zemlja in da je grozovita vulkanična katastrofa pred tolkimi in tolkimi leti potopila ta svet, ki je moral po obsegu biti tako velik kakor evropska Rusija. Ostala je le tanka proga, tista, ki veže severno in južno Ameriko. Na Martiniqueu ni nihče pričakoval kake katastrofe. Ljudstvo je mislilo, da so vulkani ugasnili, dokler jih ni Mont Pelée nepričakovano poučil 8. t. m. o celi zvoji grozi. Ves otok se je začel silno tresti, iz gore je bruhnil ogenj in med groznim bučanjem je bilo v najkrajšem času zasuto mesto St. Pierre z okolico vred z žarečo lavo, kamnenjem in pepelom; iz vulkana je pridrla bajè tudi voda ter zalila vse mesto. Le kakih 30 oseb se je rešilo na francoski parnik, dočim je izgubilo življenje na 40.000 oseb, med njimi nad 1000 Evropejcev, pesebno Francozov in Angležev. Vse blizu obrežja se nahajajoče ladje — 18 na številu — so se vžgale ter se potopile z vsem moštvtvom. Pozneje so skušali nekateri parniki bližati se nesrečnemu otoku, toda videli so le od daleč kup pepela na mestu glavnega mesta, od koder se je vzdigal dim in plamen. Na obrežju so ležali križem mrtveci, ki so se bili hoteli rešiti na ladje. Francosko kolonialno ministerstvo je poslalo pol milijona frankov za prvo pomoč, a na svojih poslopjih je razvesilo črne zastave v znak žalosti. O katastrofi se ve sedaj samo to, kar so brzjavno sporočili kapitani raznih parobrosov, ki so se mudili v St. Pieru. Angleški parobrod „Esk“ se je peljal pet milj daleč mimo otoka Martinique, ko ga je obsul pravi dež samega pepela. Kapitan je odpodal čoln proti otoku, a mornarji so videli same plamene in se niso upali iti do kopnega. Tudi kapitan francoske križarke „Suchet“ poroča, da je bilo mesto St. Piére v četrtek popoludne popolnoma v ognju, da je uničeno mesto in vsa okolica. Ta kapitan sodi, da je okrog 40.000 ljudi ponesrečilo. Kapitan parnika „Roddam“ javlja, da je bilo med katastrofo kakor v peklu. Goreča lava je padala kakor toča, 12 mož njegovega parnika je ponesrečilo; dva mornarja sta od strahu zblaznela, skočila v morje in utonila. Francoski parnik „Pouyer-Quartier“ je doslej pripeljal v Fort de France 450 rešenih ljudi in se vrnil v

St. Piére, da poišče, če je še kdo drugi utekel smrti. Med ponesrečenci sta tudi guverner Monttes in vojni zapovednik Gerbaut. Samo jedno vas, Morne-Rouge, ni zadela katastrofa, in se sodi, da so tja zbežali tisti, ki so se mogli rešiti. Francoska vlada je takoj poskrbela, da se pripelje živeža na Martinique in da se začne obsežna rešilna akcija. Tudi na drugih antilskih otokih so začeli vulkani delati. Ponekod so med otoki pretrgani kabli, vulkani bruhajo in zemlja se trese. Iz poročil, ki jih je dobila angleška vlada, se vidi, kako velika da je nevarnost. Velika katastrofa se je morala primeriti na otoku Saint-Vincent, kajti vulkanični pepel je zapadel celo na sosednjem otoku Barbados in traja ta pepelnati dež še vedno. Barbados je od St. Vincenta tako oddaljen, da vozijo parniki 12 ur. Tudi otok St Vincent je vulkaničen. Prebivalcev ima 44.000. Iz St. Lucie se javlja, da se je na tem otoku doslej 30 oseb ponesrečilo. Potresi in vulkanični izbruhi so se tudi primerili na otokih Guadeloupe in Dominik. Prebivalci teh in drugih otokov milo prosijo ameriške kapitane, naj jih popeljejo proč. Seveda je le malokdo tako srečen, da to doseže.

Angleži in Buri. Delareyeva žena je morala na ukaz lorda Methuena zapustiti svoje stanovanje, in zdaj blodi že črez 12 mesecev s svojimi šesterimi otroki brez zavetja po deželi. Delareyeva mati, 83letna starka, je med jetniki. Vzeli so jej vso živino ter zažgali stavovanje. Delarey pa je zdaj velikodušno izpustil Methuena iz jetništva ter je poskrbel, da more zanj njegova žena sama skrbeti. To je pač lep izgled maščevalnosti! In take ljudi hočejo Angleži podjarmiti?

Tatinska „nuna.“ Iz Peterburga poročajo, da so v Orlu zaprli neko nuno, ki je bila že tri leta v samostanu, ker je ukradla 10 rubljev. Soproni nekega policijskega uradnika je bilo naročeno, naj nuno preiše. Žena je kar okamnela, ko je dognala, da je „nuna“ — moškega spola. Tat je neki Ivan Drikin iz Tule!

Vojna v miru. Iz Bresta poročajo, da je med vajami vojna ladija bombardirala celo uro mesto Vamarcet, ne da bi bil to poveljnik zapazil. Meščani so dajali razna znamenja brez vspeha. V mestu je vladal grozen strah, ko so letele na hiše kroganje. Poveljnik pač ne dobi reda, nego — ječo!

Vstaja kmetov v južni Rusiji. Vjužni Rusiji se upira velika množica kmetov proti obstoječemu državnemu redu. Vlada je že mnogo vojaštva odposlala v te kraje, da bi napravila mir, a vendar še se to ni posrečilo. Vzrok upora je iskati najbolj v prevelikih davčnih zahtevah in v splošnem siromaštvu russkih kmetov.

Srečko za krono. V Moravski Ostravi je v gostilni prodal neki odvetnik srečko (loz) državne dobrodelne loterije za krono nekemu poslovodji. Srečkanje se je vršilo prejšnjega dne, a odvetniku se ni ljubilo pogledati v listo izzrebanih številk, ker je bil prepričan, da ni „zadel“. Poslovodja pa je takoj poiskal listo, jo pregledal in vpričo odvetnika konstatiral, da je

dobil — 2000 kron. Odvetnik je šel baje sila slabe volje spat!

104-let star berač je umrl te dni v vasi Spaskaja na Ruskem. Bil je beračev sin ter je beračil tudi sam že od mladega, a v vlogi pohabljanca, slepca, mutca itd. Trikrat je poskusil delati, a je svoj sklep vselej opustil, ker je bilo beračenje plodonosnejše. Svojega priimka ni poznal. Zato je kradel potne listke ter nosil vedno drugačno ime. Devetkrat se je oženil, a vselej ženo in otroke zapustil, kadar se jih je naveličal. Godilo se mu je dosti dobro, zato je dosegel 104. leto.

Poročilo o požaru. Poveljnik neke deželne kmečke požarne brambe je poslal zvezi sledče poročilo: „Ogenj nastal je vsled blaznosti Jos. Nagela ali ker so se otroci porabljal za krmljenje živine. Zvonilo in trobilo se je pravilno. Pogorelec ni mogel gasiti, ker ni imel vode in ker tudi ni bil doma. Ena požarna bramba je prišla pol drugi kilometr do pogorišča, tam pa se je obrnila domov. Pogorišče je bilo razsvetljeno z dvema svetilkama in z enim žandarmom. Plamen se je vil okoli cele strehe. Ko je prišla požarna bramba iz V., nagnilo se je tudi sleme goreče hiše in celo poslopje je stalo sredi plamena. Gasilne stroje so pitali najprvo z gnojnicu poškodovanega, pozneje so dobili vodo od nosečih deklic s tem, da so iste sipali v brizgalne in tudi po sesanju požarne brambe na hidroforu. S sosednje hiše je brizgal plezač Fröhlich v krepkih curkih svojo vodo in vse sosedove luknje so se zatlačile z gnojem. Rešili so eno omaro in eno kravo, ki je bila ukradena. Dekla je rešila svoje nago življenje v sami srajci. Nekega moža je oblizal ogenj na ušesu, ki mu je štrlelo iz čelade. Predpisani požar je poučil, da brizgalnica ne sme biti shranjena tako daleč proč od pogorišča, ker so gasilci večinoma zabavljaci.“ Zares čudno, smešno poročilo!

Čuden slučaj. Na Dunaju je stavila nedavno pеrica Schwarzinger v loterijo tri številke; toda dobila ni ničesar. V svoji sveti jezi je zagnala loterijski listek skozi okno. Ko pa je naslednjega dne odprla okno, jej je prinesel veter v sobo zopet stari loterijski listek. Stavila je iznova prav iste številke in sedaj je dobila 15.000 kron.

Prepozno. 22. aprila zvečer so slišali ljudje, ki so šli skozi Bois de Vincennes, troje zaporednih strelov. Našli so 35 let starega elegantnega gospoda, ki se je bil ravnikar ustrelil. Samomorilec je bil Emil P., sin bogate rodbine, ki pa je zaigral vse svoje imetje. Pustil je listek, na katerega je zapisal, da ne more živeti, ker nima nobenega denarja več. Policija pa je dognala, da je baš tistega dne, ko se je ustrelil, podedoval po svoji teti v Barceloki 400.000 frankov. Vest pa je došla prepozno; dedič je bil že mrtev.

Starinsko jajce. Pri podiranju cerkve v Lalinde na Francoskem so našli vzdidano popolnoma ohranjeno jajce. Ker pa je cerkev iz enajstega stoletja, je bilo vzdidano jajce celih 900 let. Za tako občutljivo stvarico gotovo lepa starost! Poročevalec pa vendar dvomi, da bi bilo še dobro za — cvrtje.

Orožniki + tatevi. Kakor poročajo iz Atén pogrešili v kraljevi vili „Dekelia“ v Datojuu, kako dragoceństvarja. Tatovom se prišlekmalu na sled, kateri so imeli stražiti viljo, igolv v srgobšči bo oš mra ibi. **Brivec v klekki z levom.** TV. Izverinjaku, Wren ha mu na Angležkem se je ptistil krotitelj levova obrebiti, lebci v kletki. Dolgo je zmanjskal brijača slednjič pa se je ovendar neki predznež zglasil. Brivec je bil pri svojem delu povsem miren, lepa se ni ganil, zdelo se je celo, da je kralj živalij. Idolgočasi, kjer je medna brivčevim delom večkrat zehnil.

Živa žaba v želodcu. Ameriški časniki pišejo proti solnemu opazimo madeže ijljene barve, ki pozdravljajo živo žabico. Gospod zdravil žabo je gospod brezvomno z vodouzvila, takrat je bila ničevno majhna. Razlog svila senjo videlodčan, ker ni obvezni in ker ob **Sokrižem in trnjevo kruno na glavi.** Je korakal nedavnogp ulicah Pretonije možav spremstvu vojakov in policije. Revez, blažen Italijan, so domisli, da je Kristus ter debo križan v Abesiniji. Običen je bil prav tako kakor Kristus na vseh v križevih potih".

Veseli „Stajerc“. Dva prijatelja, kateri

so pažnatu listju, listje napadeno od strupene rože, se kinali pošuši. Ta boleznet napada vse strte razen nekterih amerikank, pa ne vsehi enako) močno. Strupena roza je oglivá, kioska sok iz listov in jagodi. Gliva priđe na zgornjo stran lista, potem se zaje, in list in na spodnji strani se prikaže podobi tečkiblvejic, in na koncih teh vejc nastavlja semel (tros), ki kapada, kádar dozori, na spodnjem liste, ali ga odneset veter in nati sosednje, kamor se zaje ter nadaljuje svojo škodo. Ako škleraj gliviča, zaje v list, poti, kadar na spodnji strani lista, ob listnih žilah, opazimo majhne podolgaste ali okroglo sive proge, ali če list gledamo postanejo rdeči, je že napaden, in potem škropjenje hnicenje koristi. Škropiti je treba, še predno se opazijo te lise in madeži, ite j, predno boleznet nastopi. Kdor škropjenjeni zanemaria, dela to v svojo škodo. Rudeči madeži niso vselej znak strupene rose, ampak lebko in stanje je tudi vsled solnčnih žarkov, pripekojčil na mokerni list. Tih so le rdeči, nimajo oljne žarve in nesivila prog, ter se v pravilnemu posušo. Niso stvar načapo popisovati v oseđanjih razmerah ni potrebno, kajti ta bolezne je v sakomur dovolj znana. Kdor hoče dosegri pravisupeh, naj se drži naslednjih pravil: s škropjenjem je treba začeti zgodaj, še pred cvetjem, kadar trta npravi do 6 listov, t.j. meseca majab o škropi sanaj se s takimi škropilnicami, ki pravfini razpršujejo tekočino. Pri škropjenju naj se pazit, da bodo vysak list dobro poskušati obhajala svojegod stal se ga v krčmi pravpošteno navlekla. Ko se vendar že pozno v noč odpravita na slišen pot proti domu, usijal jeli najlepše mesec z neba. Eden sodi obhe reče: „Jo! kakor lepo sveti solnce!“ Drugi: „Kaj solnce? stoni solnce, oto je mesec!“ Tako se pričata in naposled nobeden ne vše, ali mesec ali sklenečka njega. No též zadevi povprašati, naj njima razsodi, je li solnce ali mesec. „Gospod!“ reče toraj Sodec: „Koliko so na prliko bili vredni crevli, kateri so vam bili ukradjeni?“

To zitelj: „12 kront so veljali novi, a dva-

krat sem je dal popraviti in vsigdar sem placal po tri krone, toraj so bili vredni 18 kront.“

Tonček: „Ti Franček mi povej kaj pomeni

petelin na cerkvenem stolpu?“

Franček: „Ves Tonček toti petelin pomeni

to, da gospod župnik tudi radi piceke imajo!“

Bežal: je cigan, zvukradjeno gosko, a gospodar

gosko bežal, je zalonjim in kričal: „Čakaj me cigan!“

Gospodarske stvari.

Strupena rosa ali peronospora na trtah. Ta bo-

leznet je že povsodi razširjena, ter dela ogromno škodo,

kjer se le pokaže. Ona dela škodo na grózdju, najbolj

pažnatu listju, listje napadeno od strupene rože, se kinali pošuši. Ta boleznet napada vse strte razen nekterih amerikank, pa ne vsehi enako) močno. Strupena roza je oglivá, kioska sok iz listov in jagodi. Gliva priđe na zgornjo stran lista, potem se zaje, in list in na spodnji strani se prikaže podobi tečkiblvejic, in na koncih teh vejc nastavlja semel (tros), ki kapada, kádar dozori, na spodnjem liste, ali ga odneset veter in nati sosednje, kamor se zaje ter nadaljuje svojo škodo. Ako škleraj gliviča, zaje v list, poti, kadar na spodnji strani lista, ob listnih žilah, opazimo majhne podolgaste ali okroglo sive proge, ali če list gledamo postanejo rdeči, je že napaden, in potem škropjenje hnicenje koristi. Škropiti je treba, še predno se opazijo te lise in madeži, ite j, predno boleznet nastopi. Kdor škropjenjeni zanemaria, dela to v svojo škodo. Rudeči madeži niso vselej znak strupene rose, ampak lebko in stanje je tudi vsled solnčnih žarkov, pripekojčil na mokerni list. Tih so le rdeči, nimajo oljne žarve in nesivila prog, ter se v pravilnemu posušo. Niso stvar načapo popisovati v oseđanjih razmerah ni potrebno, kajti ta bolezne je v sakomur dovolj znana. Kdor hoče dosegri pravisupeh, naj se drži naslednjih pravil: s škropjenjem je treba začeti zgodaj, še pred cvetjem, kadar trta npravi do 6 listov, t.j. meseca majab o škropi sanaj se s takimi škropilnicami, ki pravfini razpršujejo tekočino. Pri škropjenju naj se pazit, da bodo vysak list dobro poskušati obhajala svojegod stal se ga v krčmi pravpošteno navlekla. Ko se vendar že pozno v noč odpravita na slišen pot proti domu, usijal jeli najlepše mesec z neba. Eden sodi obhe reče: „Jo! kakor lepo sveti solnce!“ Drugi: „Kaj solnce? stoni solnce, oto je mesec!“ Tako se pričata in naposled nobeden ne vše, ali mesec ali sklenečka njega. No též zadevi povprašati, naj njima razsodi, je li solnce ali mesec. „Gospod!“ reče toraj Sodec: „Koliko so na prliko bili vredni crevli, kateri so vam bili ukradjeni?“

To zitelj: „12 kront so veljali novi, a dva-

krat sem je dal popraviti in vsigdar sem placal po tri krone, toraj so bili vredni 18 kront.“

Tonček: „Ti Franček mi povej kaj pomeni

petelin na cerkvenem stolpu?“

Franček: „Ves Tonček toti petelin pomeni

to, da gospod župnik tudi radi piceke imajo!“

Bežal: je cigan, zvukradjeno gosko, a gospodar

gosko bežal, je zalonjim in kričal: „Čakaj me cigan!“

Gospodarske stvari.

Strupena rosa ali peronospora na trtah. Ta bo-

leznet je že povsodi razširjena, ter dela ogromno škodo,

kjer se le pokaže. Ona dela škodo na grózdju, najbolj

slab pridelek. Ta rja pa napada tudi grozdje. Rjave grozdne jagode so take, kakor bi bile oparjene. Gliva se zaje ob jagodnem pecju v jagodo in npravlja v rjavkaste liste po notrajnosti vse jagode in po pelkih. Jagoda potem segnije in se na posled posuši.

Loterijske številke.

Trst, dne 3. maja:	23, 78, 43, 7	13.
Gradec, dne 10. maja:	39, 82, 51, 74,	21.
Dunaj, dne 10. maja:	52, 50, 40, 45,	19.

Lekarnar Thierry (Adolf) LIMITED

pristno Centifolien
vlečilno mazilo

je najkrepejše vlečilno mazilo, deluje skoz temeljito čistenje bolečine olajšajoče učinke pri še tako zastarelih ranah, odstrani skoz omehčanje v rani se nahajačoja tuja telesca vsake vrste. Dohiva se v lekarnah. S posto 2 lončka 3 krone 50 vinarjev. Lekarnar Thierry (Adolf) Limited v Pregradi pri Rogački Stolini. Ogibje naj se ponarejanja in pazi na gornjo na vsakem koncu vrgano varstveno znamko in firmo. 535

Samo domači pridelek.

Dober pristen čisti jabolčnik

prodaja

Franc Kaiser
veleposestnik v Ptuj

v svoji žganjarni od 56 litrov višje, liter po 7 krajcarjev. Manje kot 56 litrov pa en liter po 10 krajcarjev.

Kdor bode kupil enkrat, prišel bo po ta izvrsten jabolčnik rad še večkrat.

Dve hiši na prodaj.

Prva je v mestu, enonadstropna, z veliko stacuno, kabineto in drugimi potrebnimi shrambami. V prvem nadstropju so 4 sobe, kuhinja in kamra. Zraven spada veliki dvor, uta s študencem in s pralnico. — Druga hiša je pol ure od mesta na veliki cesti s tremi sobami, pivnico, kamro, hlevi, s študencem, nivoj, sadenosnikom, gostilno in stacuno. Obe hiši so še novi zidani in se prodajo po ceni. Kje, pove upravnštvo "Stajerca".

Št. 15.720. Doprte cenene nre

RAZGLAS.

Občinski in okrajni zastopi, kakor tudi kmetijske podružnice na Stajarskem morejo v svrhu streljanja proti toči potrebni smodnik dobiti za znižano ceno, 76 vinarjev kilogram od stajerskega deželnega odbora in sicer:

- a) v zaboljih a 25 kg.
- b) v sodčkih (znotraj vreča) 112 kg.

Naročiti ga je pri stajarskem deželnem odboru pravočasno, t. j., če je mogoče 2 do 3 tedne, predno se smodnik rabi, da se zabrami zapoznitve odpošiljatve z ozirom na to, da vlaki za tako prevažanje ne vozijo vsak dan.

Pri naročitvi je natancen o navesti zadnjo železniško postajo, odkoder se vzame naročeni smodnik.

Smodnik se odpošlje iz smodnišnice c. in kr. topničarske založnice v Kalsdorfu.

Vračunski zavoje in voznino od smodnišnice stane zabolj a 25 kg. smodnika 200 K 44 v, šed a 112 kg pa 91 K 2 v.

Po tem preračunu določeni znesek za smodnik je istočasno z naročilom poslati stajarskemu deželnemu odboru.

Sodi in vreče v nepoškodovanem stanju se vzamejo nazaj proti 15% obrabnemu znesku franko Kalsdorf.

Posebno se povdinja, da se ne sme za streljanje proti toči po znižani ceni naročeni smodnik v nobene druge namene rabiti.

Gradec, dne 19. aprila 1902.

Od stajerskega deželnega odbora.

Bicikelne in šivalne stroje
najnovejše in najfinjejše fabrikate po najnižnjih cenah

G. Schmidl nov naslenik, Celje.

Dobre cenene ure

s 3letnim pismenim jamstvom razpošilja zasebnikom

HANNS KONRAD

tovarne za ure in eksportna hiša zlatnina

Most (Brüx) Češko.

Dobra nikelnasta remontoarka gld 3-75
 Prava srebrna remontoarka 5-80
 Prava srebrna verižica 1-20
 Nikelnasti budilec 1-95
 Moja tvrdka je odlikvana s c. kr. orlom, ima zlate in srebrne medalje razstav ter tiroč in tisoč priznanih pisem.

Ilustrirani katalog zastonj in postnine prosto. 510

Pozor beciklisti, krojači in šivilje!

Popravila becikelov, šivalnih strojev in poljedelskih strojev se najbolje in najceneje izvršijo.

V zalogi imam vedno nove vsakovrstne dele (Bestandteile) za stroje.

Prodajam poljedelske, gospodarske stroje na obroke iz najboljših tovarn.

Sem temeljito izvezban mehaniker, ker služboval sem že v Ameriki in na Angleškem.

Tudi imam v zalogi vedno že rabljene in dobro ohranjene becikle od 30 gold. dalje.

S spoštovanjem

Anton Fink

mehaniker v **Ptuju, Postgasse** štev. 14.

!!Za sveto birmo!!

Lepe, v močne platnice vezane, od škofa potrjene

molitvenike

prodaja zelo po ceni

W. Blanke

knjigarna

na glavnem trgu nasproti nemške farne cerkve in

Ungarthorgasse nasproti velike kasarne

==== v Ptuju. ===

!!Za sveto birmo!!

Stavbinsko Dietrich Dickstein & Wilhelm Higersperger

podjetje.

arhitekta in mestna stavbinska mojstra, **Celje**, Ringstrasse 10

priporočata se za **prevzetje in izvršitev** vseh v njiju stroko spadajočih del. Pojasnila na željo radovoljno. Načrte (plane) in tehnične nasvete po najkulantnejših pogojih.

Ptujsko kopališče

Gornja dravska ulica.

Vsaki dan kopeli v banjah, pršne kopeli
in mrzle kopeli.

Vsaki torek, četrtek in soboto
soparne kopeli. — Soparne ko-
peli imajo take učinke kakor
krapinske toplice. Bliznja pojas-
nila daje gosp. Jos. Kasimir in v
kopališču samem.

Carl Hantich

državno izprašani nadlogar, gozdarski zemlje-
merec in oblastveno potrjeni civilni zemljemerec
v Mariboru

priporoča se v zanesljivo izvrševanje vseh v geometrično
in gozdarsko svrhu spadajočih del.

popolnoma opravljena, z lepimi go-
stilniškim vrtom in enim oralom
stavbinskega sveta v mestnem
okraju celjskem, se zaradi dru-
žinskih razmer pod prav ugod-
nim plačilnim pogoji in proste
po ceni proda. Posredovalci iz-
ključeni. Več pove gospod

Wilhelm Oechs v Celju.

Gostilna

z špecerijo, kolonijalnim blagom, delikate-
sami in mineralno vodo.

TRAUN & STIEGER v Celji.

Trgovina

TRAUN & STIEGER v Celji.

Samo v teh zavojih se
dobiva pristna, tako
splošna prijubljena

Kathreinerjeva
Kneippova sladna kava

Išče službe

28. leten mož, zmožen slovenskega nemškega in tudi
laškega jezika. Sprejme vsakorsno službo n. pr. kot
kocijaž, postrežnik, hišnik, loyski nadzornik ali kaj
enakega. Naslov je dobiti pri „Stajercu“.

Dobre ure in po ceni

proti zletni pismeni garanciji, prodaja in razpo-
šilja

Karl Ackermann,

urar, trgovina s zlatino, sreberino in
optično blagom v PTUJU, v gledališkem poslopju.

Dobre nikelnaste remontoir-ure

od gl. 3.50 višje.

Dobre sreberne remontoir-ure

od gl. 5.50 višje.

Dobre prave zlate remontoir-ure

od gl. 15.— višje.

Dobre stenske ure z vtičjem

od gl. 2.50 višje.

Dobre pendel-ure z vtičjem ur

od gl. 6.50 višje.

Pristne sreberne vtičnice

od gl. 1.20 višje.

Pristne sreberne vročene prstane

par od gl. — 80 višje.

Nikelnaste ure, budilke od gl.

2.— višje.

Vse druge ure, zlatenino in sreberino, ter optično blago, kakor tudi vse

v to stroko spadajoča popravila, dobro in po ceni.

14

Pravo domačo platno

za rjuhe in obleko priporočata

Brata Slawitsch

trgovina z mešanim blagom v Ptiju (pri mostu).

Proda ali na več let v najem da

se trgovina (štacuna) in gostilna, ledenica ter lep sad-
nosnik zraven fenne cerkve. V slujaju prodaje se odda tudi celo
pohištvo in sicer do 30. maja. Kje, pove upravnštvo „Stajerca“.

527

Ustanovljeno 1876. Ustanovljeno 1876.

Dajem naznanje cenje-nemu občinstvu,

da imam zmiraj po najnižji ceni najboljše blago kakor:

Jzvrstna semena, vrtna, rožna in poljska, **O**lje, za jesti (Tafel- in Speiseöl) amerikanski petrolej, repčeno in leneno olje, **S**ol, stirivoglato in za živino, kislo vodo (Rogačka in Radeiner).

Kislino, sadni in vinski jesih, (Essigspirt) za jesih delati,

Aapno za živino, grenačko sol (Bittersalz) žvepljeno cvetje glaubersale, prah za konje, govedo in svinje,

Spiritus (Weingeist) za žganje delati, spiritus za poljito;

Imag za zaloge več vrst kave, sladkorja, riža, prošeno in ječmeno kašo;

Moko (melo), pšenično, rženo in koruzno, špeh, celega in zasekanega, paprika-špeh, svinjsko mast, maslo, sir,

Jin salami, oakorosvet specenjsko blago v največji izbiri;

Rafio, galicijo, žvepleno melo, gumi za cepiti trsje.

Portland- in roman-cement vsake vrste bary, finajza, pinzeli, kelje

Ter karbolinej (smolenzal) barka, dajje kovače in črevljarje, kakor vse neči za barijarje in mizafje,

mazalo za vozove, v umekcev ugaš mazalo

Usnjen in tudi vse tukajne posebej bnavedene reči popinzkičeni;

Jaz imam tudi razen moje trgovine ces. kr. glavno zaloge tobaka in prodajo tobaka na drobno.

Zastopnik kr. osplošne tržaske zavarovalnice in I. dunajske zavarovalne družbe za nezgode.

Zaloga pivovarne Bratov Reininghaus v Steinfeidu.

Tudi kupujem vse deželne pridelke kakor jajca, puter, sir, vrhnje, maslo, pšenico, žito, koruzo,

ječmen, oves, vsakovrstno zelenjavjo, sadje, crenje, meline, jabolke, hruške, slive, kutilno, i. t. d. po

posebno si dovoljujem uljudno naznaničiti da moja trgovina ni več na vogli zraven kavarne, sajker sem imel 26 let stacuno v majemu, ampak imam mojo

stacuno v lastni bisi zraven "Stajerca" in gospoda Sadnika, kjer je bila poprej tabak trafka,

Jos. Kasimir v Ptiju.

Red Star Line, Antwerpen

Prve vrste parobrodi. Naravnost brez prekla-danja v New York in v Philadelphijo. Dobra hrana. Izborna oprava na ladiji. Nizke vožne cene. Pojasnila dajejo:

Red Star Line, 20, Wiedener Gürtel, na Dunaji

Ant. Rebek, konč. agent

v Ljubljani, Kolodvorske ulice štev. 34. 537

Razglas.

Na deželni sadje in vinorejski šoli v Mariboru, se bodeta vrsila od 16. do 21. ju-nija dva letna naučna tečaja,

1. tečaj za sadje- in vinorejo.
2. letni naučni tečaj za viničarje in sadjarje.

V prvem se bode učilo delo, katero je potrebno po leti v vinogradih in sadonosnikih in sicer teoretično in praktično.

Smoter podniku drugega pa je najbolj prak-tična izobrazba učencev (viničarov in sadjarjev) strinjena s potrebnimi navodili.

Stevilo vdeležencev prvega tečaja, toraj za sadje in vinorejo ne sme z učitelji vred, katere bode poslali k temu pouku deželni šolski svet, biti višje kakor 40. V drugi, to je viničarski tečaj, se bode sprejelo 30 učencev.

Vdeleženci viničarskega in sadjarskega tečaja se bodejo, koliko dovoljujejo sredstva s gmotno podpirali. Podpirali se pa bodejo samo siromaški posestniki, njih sinovje ali viničarji. Prosileci morajo potrebo podpore dokazati s spričevalom potrjenim od svojega občinskega predstojnika.

Za sprejem se je oglasiti do 1. junija pri omenjenem ravnateljstvu.

Maribor, v mesecu maju 1902.

Ravnateljstvo sadje- in vinorejske šole v Mariboru.

Na košček sladkorja se vza-
me, kadar se potrebuje, 20
do 40 kapljic, se použije
ali porabi zunanje kot ma-
zilo in porosilo na bolečih
straneh, da se doseže ta-
kojšni živce pomirjujoči uči-
nek po

A. Thierry-jevem balzamu

z zeleno nusko varstveno
znamko in klobučkovim zatvorom z vtisnjeno firmo „Allein echt“
— Dobiva se v lekarnah. — S pošto poštne prosto 12 malih ali
6 velikih steklenic 4 krone. Lekarnar Thierry (Adolf) L J M J T
E D, lekarna pri „Angelju varhu“ v Pregradi pri Rogački Slatini.
— Svari se pred ponarejanjem in pazi na vseh kulturnih drža-
vah registrirano zeleno nusko znamko.

26letni fant

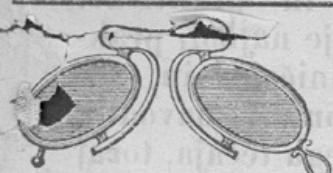
izobražen, lepe postave, z lepim posest-
vom, trgovino in krčmo, tik farne cerkve
v vinorodnem kraju na Spod. Štajarskem,
se želi oženiti z dekleko ali vdovo, ki
ima veselje do takega gospodinjstva, zna dobro kuhati, je slovenskega
in nemškega jezika zmožna ter premore nekaj tisoč goldinarjev. Ponudbe
naj se pošljejo, ako mogoče s fotografijo pod imenom „Upanje“ na
upravnštvo „Štajerca“.

Ženiti se želi

vdovec blizu 40 let star, solidnega obnašanja, posestnik z velikim pre-
moženjem blizu farne cerkve, kjer se nahaja trgovina in gostilna, s pridno
žensko, 30—40 let staro, v gospodinjstvu dobro izurjeno in ki naj ima
5—6000 gold. Pismene in resne ponudbe pod jamstvom tajnosti naj se
pošljejo pod imenom „Srečen pot“ na upravnštvo „Štajerca“. 544

Učenec se takoj sprejme

v trgovino z mešanim blagom pri Franc Krajnc-u
pri sv. Martinu blizu Vurberga. 542

Prodaja in prevzetje
vsakovrstnih popravil
optičnega blaga
kakor nanosnikov (Zwicker)
očalov, barometrov, termo-
metrov, daljnogledov, vase za mošt, vino, žganje,
jesih, libele (Wasserwagen) itd. itd. pri

KARL ACKERMANN-U, urarju
trgovina z urami, zlatnino, srebrnino in optičnim
blagom v Ptiju v gledališkem poslopu. 182

Stavbinsko podjetje.

Ladislaus Johann Roth

inžener in oblastveno aut. mestni stavbni mojster

Gartengasse (hotel Strauss) Celje Gartengasse (hotel Strauss)

Stavba mostov iz kamna, cementa in železa, tudi stavba
mostov za silo.

Vodna stavba: stavba turbin, jezov in zavornic iz lesa,
kamna in cementa, kakor reguliranje potokov in rek,
varstvena naprava obrežij, priprave za osuševanje,
sploh vsa vodna dela v vsakem obsegu.

Razen teh del prevzemlje ta firma tudi brezhibno postavljanje mašin in druga fundamentna dela iz petona, trotoarje iz
petona, petonska lla, tlakanje z ali brez da bi se plošče priskrbele, kakor tudi vse v to stroko spadajoča dela. — Pojasnila
in proračune podeljuje firma na željo radovoljno in po najkulantnejših pogojih.

Stavbinsko podjetje Ladislaus Joh. Roth

inžener in oblastv. aut. mestni stavbni mojster.

C. kr. priv.

tovarna za cement

Trboveljske premogokopne družbe v Trbovijah

priporoča svoj pripoznano izvrsten Portland-cement v vedno jednakomerni, vse od avstrijskega društva inženirjev in arhitektov določene predpisé glede tlakovne in odporne trdote
daleč nadklrijajoči dobroti, kakor tudi svoje priznano iz-
vrstno apno.

Priporočila in spričevala

raznih uradov in najslavitejših tvrdk so na razpolago.

Centralni urad:

Dunaj, III/3 Rennweg 5.

364

Redka prilika.

Čudovito po ceni.

400 komadov za 1 gld. 80 kr.

1 dražestno pozlačena ura z verižico, s 3letnim jamstvom, 6 kom. prima
žepni rut, 1 svetovno patentovani žepni tintnik od nikla, 1 mičen album
za slike, obsejajoč 36 najlepših slik sveta, 1 mašina za računati „Patenta“,
katera izračuni samo najtezejše eksemple, k temu eno navodilo, 1 spi-
sovnik za pisma, poraben za vsakogar, 5 kom. najlepših razglednic,
5 kom. čudovitih prerokovanj egipovskih prerokovalcev, ki vzbujajo
veliko smeha, 1 garnitura manšetnih in srajčnih gumb iz double-zlata pa-
tentovana zapona 3% zlata, 1 prijetno dišeče toiletno milo, 1 fino žepno
zrcalo, 1 prakt. žepni nožič, 1 ff nastavek za smotke z jantarom, 1 moderni
moški prstan s imit. žlahtnim kamnom, 20 komadov pisarniških pred-
metov in še 300 raznih v gospodinjstvu neizogibno potrebnih predmetov.
Vse skupaj z uro, ki je sama vredna tega denarja, velja proti poštнемu
povzetju ali če se denar naprej pošlje, samo 1 gld. 80 kr. skoz razpo-
šiljavnico Ch. Jungwirth, Krakav, A. Risiko izključen. Za neugajajoče
se vrne denar.

341

Sadna drevesa

iz preskušenih lastnih dreyesnic in
sicer: jabolke po K 1.— do K 140;
hruske po K 120 do 160. — Iz-
boren jabolčnik iz lastnih kletij od 14 do 18 vinarjev za liter ponuja
Oskrbištvo Marenberg (Gutsverwaltung Mahrenberg). Tam dobijo se
tudi jorkširski plemenski prašiči.

334

Meščanska parna žaga.

Na novem lentnem trgu (Lendplatz) v Ptiju
zraven klalnice in plinarske hiše postavljena je nova

parna žaga vsakemu v porabo.

Vsakemu se les hlodi i. t. d. po zahtevi takoj raz-
žaga. Vsakdo pa sme tudi sam oblati, vrtati in spa-
hati i. t. d.

30

Stavbinsko podjetje.

Ladislaus Johann Roth

inžener in oblastveno aut. mestni stavbni mojster

Gartengasse (hotel Strauss) Celje Gartengasse (hotel Strauss)

Stavba cest in potov, kakor tudi traciranje taistih.

Podzemski dela: (Tiefbauten) kanaliziranje, polaganje
cevij, vodovodne stavbe.

Stavbe na površju (Hochbauten) in sicer: vile, hiše in
gospodarska poslopja, fabrike in javna poslopja,
adaptacije vsake vrste.

Razen teh del prevzemlje ta firma tudi brezhibno postavljanje mašin in druga fundamentna dela iz petona, trotoarje iz
petona, petonska lla, tlakanje z ali brez da bi se plošče priskrbele, kakor tudi vse v to stroko spadajoča dela. — Pojasnila
in proračune podeljuje firma na željo radovoljno in po najkulantnejših pogojih.

Stavbinsko podjetje Ladislaus Joh. Roth

inžener in oblastv. aut. mestni stavbni mojster.

T. W. P. ke v Ptiju.